

Dosarul nr. 2rac-68/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Gîrleanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Montevideia” împotriva Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii

împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” și menținută hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă și

împotriva încheierii din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă declarația de abținere de la judecată a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iurie Cotruță

constată:

La 14 ianuarie 2015 SRL „Montevideia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 15 octombrie 2013, SRL „Montevideia” a depus o cerere la Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău, prin care a solicitat eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare a obiectivelor: depozit și magazin, amplasate în mun. Chișinău str. Sarmizegetusa 53, în legătură cu necesitatea desfășurării activității de întreprinzător.

Însă, în termenul stabilit de lege Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău nu a examinat cererea menționată, respectiv, nu a eliberat autorizațiile solicitate și nu a comunicat SRL „Montevideia” motivele refuzului, din care considerente SRL „Montevideia” a fost în imposibilitate de a desfășura activitatea de întreprinzător în încăperile date, în perioada 15 octombrie 2013 - 15 iulie 2014.

A comunicat că SRL „Montevideia” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău cu privire la obligarea

eliberării autorizației sanitare de funcționare a magazinului și depozitului amplasate în mun. Chișinău str. Sarmizegetusa 53, cu termenul de valabilitate începând cu 28 octombrie 2013 și până la 15 iulie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată, care prin hotărârea din 11 martie 2014 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost respinsă.

Însă, ulterior, prin decizia din 1 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, devenită irevocabilă, a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Montevideia” împotriva hotărârii din 11 martie 2014 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, casată hotărârea contestată și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și obligat Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău să elibereze autorizațiile sanitare de funcționare a depozitului și magazinului, amplasate în mun. Chișinău str. Sarmizegetusa 53, pentru comercializarea articolelor chimice de menaj și cosmetice, începând cu 28 octombrie 2013 și până la 15 iulie 2016.

Cu referire la prevederile art. 1398, 1404 Cod civil, a indicat că în baza contractului de închiriere a spațiului comercial nr. 1 din 15 octombrie 2013 închiriat cu persoanele fizice Mihail Chiurcciu și Vadim Carp au convenit, potrivit pct. 3.5.1, că SRL „Montevideia” va efectua reparație din contul său în încăperile închiriate.

Dat fiind faptul că termenul contractului de închiriere era de 2 ani și 9 luni, SRL „Montevideia” a fost de acord să efectueze reparație cu intenția că pe parcursul acestui termen își va răscumpără investițiile efectuate.

Potrivit certificatului contabil nr. 215MV din luna decembrie 2014 și a facturilor fiscale SRL „Montevideia” a cheltuit suma de 188699,66 de lei, inclusiv costul materialelor, lucrărilor și serviciilor achitate.

Totodată, a invocat că în corespundere cu pct. 3.1.1 din contract, SRL „Montevideia” a achitat lunar plata locațiunii în mărime de 8,86 de euro pentru 1 m.p., care a constituit pentru suprafața de 158 m.p., suma de 1390,4 de euro lunar, iar în total pentru perioada 15 octombrie 2013-15 iulie 2014, plata pentru chirie a constituit 12513,60 de euro, care la cursul oficial al BNM la data efectuării plății a constituit suma de 229207,48 de lei.

Conform pct. 3.5.1 din contract, plata pentru primele două luni de chirie 15 octombrie 2013 – 15 decembrie 2013 în sumă de 49151,58 de lei a fost trecută parțial în contul reparației efectuate în încăperile închiriate.

Astfel, prejudiciul cauzat SRL „Montevideia” în partea ce ține de plata chiriei pentru încăperi a constituit suma de 180055,90 lei (229207,48 - 49151,58), fapt ce se confirmă prin actele de achiziție a serviciilor de locațiune.

A afirmat că în total prejudiciul cauzat SRL „Montevideia” de către Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău, format din costul materialelor, serviciilor de executare a lucrărilor și altor plăți și a cheltuielilor de plată a serviciilor de locațiune pentru perioada 15 octombrie 2013-15 iulie 2014 a constituit suma de 368755,56 de lei (188699,66+180055,90).

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1398, 1404 Cod civil, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău în beneficiul SRL „Montevideia” a sumei de 366755,56 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin nesoluționarea în termenul legal a cererii SRL „Montevideia”.

Prin încheierea din 19 ianuarie 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată pe motiv că reclamantul SRL „Montevideia” a anexat actele la cererea de chemare în judecată în copie xerox într-un singur exemplar, și nu a achitat taxa de stat în sumă de 11002,66 de lei, fiindu-i explicat reclamantului SRL „Montevideia” necesitatea înlăturării neajunsurilor, acordându-i un termen de 5 zile din momentul primirii copiei încheierii. Totodată, a fost explicat reclamantului SRL „Montevideia” că în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate cererea de chemare în judecată nu va fi considerată depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

Prin încheierea din 3 februarie 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Montevideia” a fost restituită.

Prin decizia din 31 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins recursul declarat de către SRL „Montevideia” și menținută încheierea primei instanțe.

Prin încheierea din 26 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL „Montevideia” împotriva deciziei din 31 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 10 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SRL „Montevideia”, casată integral încheierea din 26 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea cererii de revizuire.

Prin încheierea din 21 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de revizuire depusă de către SRL „Montevideia”, casată decizia din 31 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și reluată examinarea recursului în fond declarat de SRL „Montevideia” împotriva încheierii din 3 februarie 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin decizia din 26 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de către SRL „Montevideia”, casată încheierea din 3 februarie 2015 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și restituită cauza spre examinare în fond în același complet de judecată.

Prin hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă declarația de abținere a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iurie Cotruță.

Prin încheierea protocolară din 18 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost substituit Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău cu succesorul în drepturi Agenția Națională pentru Sănătate Publică.

Prin decizia din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „Montevideia” și menținută hotărârea din 27 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani.

La 12 decembrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Montevideia” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și împotriva încheierii din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, a încheierii instanței de apel contestate și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Totodată, a invocat dezacordul și cu încheierea din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă declarația de abținere de la judecată a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Iurie Cotruță, pe care o consideră că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

A menționat că la examinarea declarației de abținere a judecătorului Iurie Cotruță au fost încălcate normele de drept procedural prevăzute de art. 53, 100, 102, 103 și 104 CPC, nefiind citați în modul prevăzut de lege despre locul, data și ora examinării cererii și că la materialele cauzei lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată privind examinarea declarației de abținere.

A considerat că încheierea privind respingerea declarației de abținere a judecătorului Iurie Cotruță, este una ilegală, deoarece potrivit cererii de chemare în judecată, inclusiv și a altor probe din dosar, SRL „Montevideia” și-a întemeiat acțiunea în baza deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise cerințele SRL „Montevideia”, constatat faptul nesoluționării cererii în termenul prevăzut de lege de către Centrul de Sănătate Publică mun. Chișinău, constatate acțiunile Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău ilegale și obligat să emită și să prezinte SRL „Montevideia” autorizațiile sanitare de funcționare a magazinului și depozitului angro solicitate, decizie care a fost adoptată de același judecător Iurie Cotruță, care a participat și la examinarea prezentei cauze.

Instanța de apel în încheierea pronunțată s-a referit doar la temeiul invocat de judecător și anume prevederile art. 50 alin. (1) lit. d) CPC, aplicabile în cazul în care judecătorul și-a expus opinia asupra cauzei care se judecă și nu a constatat că de fapt există și alt temei de admitere a declarației de abținere și anume prevederile art. 50 alin. (1) lit. e) CPC.

A considerat că judecătorul Natalia Simciuc, care a făcut parte din componența Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău, la fel nu avea dreptul să participe la judecarea cauzei, deoarece a făcut parte din completul de judecată la judecarea cauzei în instanța de recurs și anume la examinarea recursului SRL „Montevideia” împotriva încheierii din 3 februarie 2015 a Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău, cât și la examinarea cererii de revizuire depusă de SRL „Montevideia” împotriva deciziei din 31 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Totodată, a susținut că judecătorul Natalia Simciuc nu avea dreptul să participe la judecarea cauzei și din motivul că se află în situații de conflict cu conducerea SRL „Montevideia” până în prezent.

A mai insistat că în prima instanță cauza a fost examinată de către judecătorul Violeta Gîrleanu care urma să se abțină de la judecarea cauzei, or încheierea din 3 februarie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată, a fost casată de către instanțele de judecată ierarhic superioare, cu restituirea cauzei spre rejudecare, iar rejudecarea cauzei de către judecătorul Violeta Gîrleanu, pune la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea judecătorului.

A obiectat că la materialele cauzei sunt anexate două procese-verbale ale ședințelor de judecată în instanța de apel, cu privire la examinarea cauzei SRL „Montevideia” împotriva Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău privind

încasarea sumei, în care completele de judecată sunt diferite și anume procesul-verbal din 26 octombrie 2017 în componența judecătorilor A. Panov, M. Anton și V. Cotorobai și procesul-verbal din 6 iunie 2018 în care este indicat un alt complet de judecată în componența judecătorilor N. Simciuc, I. Țurcan și Iu. Cotruța.

De către instanța de apel a fost dată apreciere arbitrară probelor, manifestată prin faptul că în dosar există probe contradictorii cu cele pe care instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au întemeiat soluțiile, nefiind reflectate în hotărârile adoptate motivele concluziilor privind admiterea doar a probelor prezentate de Centrul de Sănătate Publică și respingerea celor prezentate de către SRL „Montevideia”.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat prevederile Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător invocate în hotărâre pct. 12, 13, 14, 15.

Cu referire la prevederile Legii nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, a ordinului nr. 12 din 20 februarie 2006 a Camerei de Licențiere „Privind condițiile de licențiere și listele documentelor suplimentare ce se anexează la cererile de eliberare a licențelor pentru unele genuri de activitate”, Legii nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, art. 14 alin. (3) lit. i) din Regulamentul privind supravegherea de stat a măsurilor contra incendiilor în vigoare la data depunerii cererilor 15 octombrie 2013, a indicat că în lipsa autorizației sanitare nu pot fi înaintate cereri cu privire la eliberarea licenței, autorizației de funcționare și avizului de prevenire și stingere a incendiilor, la care în mod obligatoriu se anexează autorizația sanitară de funcționare, în caz contrar cererile adresate către Camera de Licențiere, Direcția generală comerț și alimentație publică și Serviciul Protecție Civilă și Situațiilor Excepționale a MAI se restituie.

A reiterat că SRL „Montevideia” și-a asumat obligațiunea să efectueze reparație a spațiului comercial din contul său, cu scutirea de plată a chiriei pentru 2 luni, însă deși conform clauzei contractuale stipulate la art. 3.5.1 din contract s-a convenit despre eliberarea plății chiriei pentru două luni, proprietarul spațiului a refuzat executarea obligației asumate și a declarat că SRL „Montevideia” va fi scutită la încetarea contractului.

A remarcat că nu a putut să se folosească de spațiul închiriat și reparat nicio zi deoarece nu a primit autorizația respectivă.

A susținut că plata chiriei pentru perioada 15 octombrie 2013-15 iulie 2014 a fost achitată pe deplin, fapt confirmat prin actele de achiziție a serviciilor de arendă în suma totală de 229207,18 de lei.

A considerat abuzivă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare că nu ar fi fost prezentat devizul de lucrări pentru reparația spațiilor închiriate, or, la dosar sunt anexate documente care confirmă devizele de lucrări efectuate în spațiile comerciale și anume: anexa nr. 1 la contractul de prestări servicii încheiat la 15 octombrie 2013, certificatul contabil nr. 215MV din 5 decembrie 2014, în care sunt descrise lucrările de reparație efectuate anume în încăperile închiriate, costul și documentele contabile de procurare, livrarea și plata.

În opinia recurentului, de către instanța de apel a fost apreciată arbitrar și proba prezentată de SRL „Montevideia” ordinul de plată nr 243 din 10 decembrie 2013.

Instanța de apel nu a ținut cont de argumentele și probele SRL „Montevideia”, când a concluzionat că contractul de locațiune este încheiat cu Mihail Chiurcciu și Vadim Carp, or, actele de achiziție a serviciilor de locațiune sunt semnate de către o altă persoană în calitate de locator și anume Gheorghii Ștefanesa.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 iulie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 80 III), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 26 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Montevideia” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere,

la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Montevideia”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Montevideia” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Montevideia” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu